

'Door hobby leer ik ondernemen'

Naast zijn studie bedrijfskunde en agribusiness aan de HAS in Den Bosch houdt Thijs Maessen uit het Zuid-Limburgse Wijnandsrade veertien oaien. "Het is aanpoten, maar enorm leuk om te doen. Ik leer hierdoor ook nog eens goed te ondernemen."

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: MARCEL VAN HOORN

Naar zijn schapen heeft Thijs Maessen momenteel niet zo veel omkijken. Nog maar twee van de veertien oaien moeten lammeren en zijn moeder is thuis. Ze belt meteen als er iets gebeurt. "Mijn ouders komen dan wel beiden van een boerenbedrijf, maar daar doen ze niets mee. Als er iets is, word ik geroepen. De schapen zijn echt mijn hobby", vertelt Maessen.

Zijn leven is druk. Lange dagen op school, een reistijd van twee uur heen en twee uur terug met de trein, spuiten of kunstmest strooien bij andere boeren via AB Limburg en dan ook nog zijn eigen dieren verzorgen. "Ik loop 's ochtends even langs de schapen, voer ze 's avonds en de zondag is mijn officiële hobbydag. Dan weid ik de schapen om of haal ze door een voetbad."

Zijn hobby begon in 2003 met twee Duitse Zwartkoprammen. De buurman had een wekje waar Maessen ze mocht afmesten. "Dat vond ik leuk. Ik kon ze met winst verkopen." Het jaar erna kocht hij twee Texelaarooien met lammeren. Dat beviel hem nog niet helemaal. "Ik wilde meer beveleedheid erin en schapen die makkelijk aflammeren." Zijn oaien zijn nu zestig procent Texelaar en veertig procent Swifter. "Dat werkt een stuk beter. Ik ging laatst op zaterdagavond stappen. Voor ik wegging, was er niks aan de hand. Toen ik 's nachts terugkwam, stond er een drieling in de wei. Dat is toch mooi?"

REGELMATIG OMWEIDEN

Maessen pacht twee hectare gras. Eén om zijn schapen op te weiden en de ander om eigen ruwvoer van te halen. "Mijn schapen zijn wat luxer en gedijen niet op schrale grond. Ik strooi dus kunstmest, voer

kuilgras bij naar behoefte en geef elke avond brok." Daarnaast maakt hij gebruik van diverse landjes in de buurt. "In Swier is de vergrijzing toegeslagen. Mensen hebben een huis met een stukje land, maar willen zelf geen dieren houden en in maaien hebben ze geen zin. Dan bellen ze mij. Dat werkt goed.

THIJS
MAESSEN (22)

PLAATS: SWIER BIJ WIJNANDSRADE (L.)

STUDIE: BEDRIJFSKUNDE EN AGRIBUSINESS AAN DE HAS IN DEN BOSCH

SCHAPEN: 14 OAIEN MET LAMMEREN

Thijs Maessen gebruikt veel stukken grond van mensen in de buurt.

Ik kan de schapen daardoor regelmatig omweiden.” Dat omweiden blijkt in de Zuid-Limburgse heuvels ook noodzakelijk. “De dieren hebben regelmatig last van rotkreupel. Ik denk dat de bacterie in de grond zit. Dit jaar heb ik ze voor het eerst laten enten. Ik hoop dat dat werkt.”

ONDERNEMEND

De hobbyhouder pakt zijn ordner erbij. “Hierin houd ik alles bij.” Hij bladert. “Op 23 december kwam het eerste lam.” Hij lacht: “Dat was een verrassing. Ik had in augustus twee heideschapen gekregen waarvan eentje drachtig bleek. Het volgende

>>

‘Ik zou consequenter moeten voeren. Dat lukt niet door tijdgebrek’

Direct na het aflammeren gaan ooi en lammeren in het stalletje. Dit stimuleert de binding tussen moeder en lammeren.

Maessen is vaak laat thuis. Door de bouwlampen aan de stal kan hij 's avonds toch naar de schapen.

Maessen aan het werk met zijn trekker. Hij gebruikt die voor bij zijn schapen, maar doet er ook werk voor anderen mee.

lam is wel volgens planning geboren, op 1 maart.”
 “Door mijn hobby leer ik ondernemen”, zegt Maessen. “Ik moet de boekhouding doen en de dieradministratie bijhouden. Ik leer contacten leggen en onderhouden, onderhandelen en ik moet natuurlijk gewoon werken. Eigenlijk ben ik een ondernemer.”
 Als ondernemer is Maessen reëel. “Fokken doe ik niet op uiterlijk. Als ooiën zo lastig aflammeren dat de dierenarts erbij moet komen, gaan ze weg. En als ze geen flinke uier hebben, verkoop ik ze eveneens”, aldus de schapenhouder.
 De lammeren gaan weg als ze veertig kilo wegen. Dat is meestal na een maand of vier, vijf. Doorgaans zitten ze dan op twintig kilo slachtgewicht. Vorig

jaar leverde hem dat gemiddeld € 4,71 per kilo op, circa negentig euro per lam. “Eigenlijk zou ik consequenter moeten voeren om de groei er wat beter in te krijgen”, geeft hij aan. “Maar ja, dat lukt niet door tijdgebrek. Als dinsdag blijkt dat het weiland waar ze staan toch vrij kaal is, kan ik ze pas zondag verplaatsen. En doordeweeks heb ik geen tijd om extra voer te halen, dus dan moeten ze het een paar dagen met wat minder doen.”
 Ondanks de weinige tijd geniet Maessen zichtbaar van zijn dieren. “Het is magnifiek als je de hele dag hebt gewerkt en 's avonds met een flesje bier buiten op de bank naar je schapen kunt kijken. Daar doe je het voor.” <<